

"Cənnətim Qarabağ"

■ **Şuşa ili" çərçivəsində Cəfər Cabbarlı adına Azərbaycan Dövlət Teatr Muzeyi tərəfindən həyata keçirilən "Cənnətim Qarabağ" adlı layihə davam edir.**

Layihə çərçivəsində növbəti təqdimat Azərbaycan realist nəsrinin görkəmli nümayəndəsi sayılan, milli dramaturgiyamızın inkişafında, peşəkar teatrımızın təşəkkülündə və tərəqqisində müstəsna rol olan yazıçı-dramaturq, nasir və ictimai xadim Əbdürrəhim bəy Həqverdiyevə həsr olunub.

Əbdürrəhim bəy Əsəd oğlu Həqverdiyev 1870-ci il mayın 17-də Şuşanın Ağbulaq kəndində bəy ailəsində dünyaya göz açıb. 1890-cı ildə Şuşa şəhərindəki altıillik real məktəbini bitirdikdən sonra Tiflis Real Məktəbinin sonuncu sinfinə daxil olub. 1891-ci ildə Peterburqa gələrək imtahanla Yol Mühəndisləri İnstitutuna qəbul olunub. O, səkkiz il burada tədris dərslərindən əlavə universitetin Şərq fakültəsində də azad müdavim kimi mühazirələr dinləyib. Hələ tələbəlik illərində bir sıra pyeslər yazan Əbdürrəhim bəy Həqverdiyev Şuşaya qayıdan kimi müxtəlif tamaşalar təşkil edərək öz vətəninə teatrın təşkili və inkişafı üçün çalışıb. Ədibin xatirələrində yazdığına görə, 1884-cü ildə Şuşada tamaşaya qoyulan Mirzə Fətəli Axundzadənin "Xırs quldurbasan" komediyası onun ədəbi yaradıcılığı

başlamasına təsir edən ilk amillərdən biri olub. Belə ki, teatra yeni qədəm qoyan gənc yazıçı 1897-ci ildə Şuşada da hi şair Məhəmməd Füzulinin "Leyli və Məcnun" poeması əsasında "Məcnun Leylinin qəbri üstündə" musiqili muğam səhnəciyini hazırlayıb.

1901-ci ildə Şuşadan Bakıya gələn ədib "Bakı müsəlman dram truppasını" yaradaraq milli teatrda ilk baş rejissor kimi tarixə düşür. Maarif-pərvər ziyalı olaraq Əbdürrəhim bəy xalqın maariflənməsində teatrın rolunun əvəzsiz olduğunu hesab edərək belə yazırdı: "Xalqla danışmaq, onu mədəniyyətə və maarifə çağırmaq üçün ən yaxşı vasitə teatr səhnəsidir".

Olduqca zəngin həyat yolu keçən Əbdürrəhim bəy Həqverdiyev istər inqilabdan əvvəl, istərsə də sovet hakimiyyəti illərində yazdığı bütün əsərlərində ailə tərbiyəsi, əxlaq, təhsil kimi məsələlərin vacibliyinə toxunub. Onun bir sıra hekayə və dramlarında gənc nəslin məənviyyatının, dünya görüşünün formalaşması motivləri mərkəzdə durur. Milli-mənəvi dəyərlər, vətənə sevginin aşılınması ədibin ən ali məqsədlərindən idi. Onun

"Yeyərsən qaz ətini, görərsən ləzzətini", "Dağılan tifaq", "Bəxtsiz cavan", "Pəri cadu", "Köhnə dudman", "Baba yurdunda", "Ac həriflər", "Millət dostları", "Qırmızı qarı", "Padşahın məhəbbəti", "Ağac kölgəsində", "Qoca tarzən", "Ədalət qapıları", "Səhnə qurbanı", "Məşədi Qulam qiraət öyrənir", "Qadınlar bayramı", "Kamran", "Sağsağan", "Yoldaş Koroğlu", "Çox gözəl", "Daşçı", "Şeyx Şəban", "Mirzə Səfər", "Bomba", "Pir", "Marallarım" silsilə hekayələri, "Xordanın cəhənnəm məktubları" və digər əsərləri klassik irsimizin nadir incilərindəndir.

Ədəbiyyat və incəsənət sahəsindəki xidmətləri nəzərə alınaraq 1928-ci ildə Ə.Həqverdiyevə "Əməkdar incəsənət xadimi" fəxri adı verilib. O, 1933-cü il dekabrın 11-də Bakıda vəfat edib.

Bu gün ədibin əsərləri təkcə Azərbaycanda deyil, dünyanın bir sıra ölkələrində müxtəlif dillərdə çap olunur.